

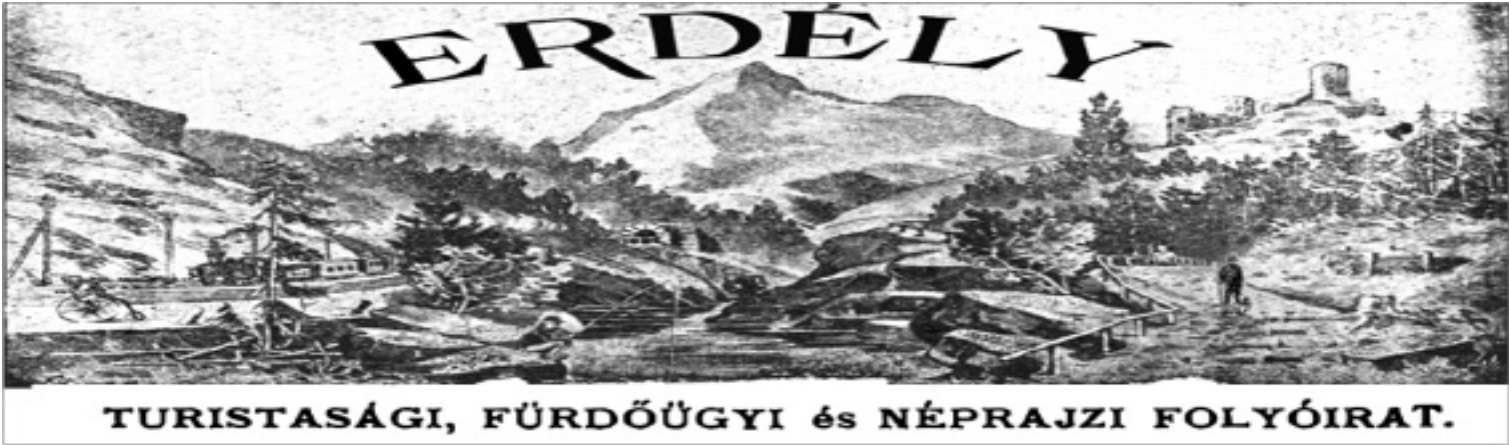
Erdély
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 217. szám
2026/9.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2026. október 16.

Szalagozás, juhnyáj, éjszakába nyúló beszélgetés – önkéntesként

A SZERZŐ FELVÉTELE

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Volt tanítványommal, Timivel jelöltünk ki egy hosszabb szakaszt

GÁL RÉKA

A Kós Károly Emlék- és Teljesítménytúra hosszú biciklis távja egyet jelent a legnehezebb EKE-biciklitúrával – legalábbis nálunk. Nem meglepő hát, hogy egyáltalán nem fűlt a fogam ahhoz, hogy ezt letekerjem.

Az eddigi túráinkon jellemzően az volt, hogy férjemmel elosztottuk a gyermekeket: a két nagy vele tekert, a kicsi velem gyalogolt. De mivel most a 12 éves kicsi is átnyergelt biciklire, lehetőségem nyílt igazándiból önkénteskedni, nem csak úgy félig-meddig, mint amikor fél szemmel a gyermeket nyomkövettem.

Szalagozás hőségben

A túrát megelőző szombaton volt a szalagozás. Timivel, kedves volt tanítványommal jártunk be, és jelöltünk ki egy, a gorbói országuттól a kalotánadási útig ter-

jedő, hosszabbacska, kb. húsz kilométeres szakaszt kutyariasztóval, metszőollóval, festék-spray-vel és gumicukorral felszerelve. Gyerővásárhelyen fejbe vágott a hőség, zsémbesek voltunk rendesen. Aztán megtaláltuk a kisböltöt, s benne az életmentő Radlert. Így már ismét lelkesen folytattuk az utunkat. Odafigyelős volt a feladatunk, az útvonalnak mindig jól felismerhetőnek kellett lennie. Bár van app, track és nyomtatott térkép, azért sokaknak biztonságot nyújt a szalag látványa, amikor fáradtan próbálnak eligazodni az egyik elágazásnál. Amennyire tudtuk, még a bicusok látóterébe lógó ágakat is visszametszettük.

Ellenőrzőpontom a jegenyei útnál

A túrát megelőző napon az EKE kolozsvári székhelyén átvettem a gondosan előkészített felsze-

A Szentimrei-villánál nagy szeretettel várt mindenkit Szabó Zsolt (balról) és Szász Csilla (középen)

lést. Megy itt minden, mint a karikacsapás – nyugtáztam magamban. Hajnali négyig. Amikor is arra riadtam, hogy Györgyfalván esik. A bennem szunnyadó anyatigris rögtön át akarta írni a kicsi fiamat a rövid távra. Aztán amikor hatkor leszállítottam a családöt a Kakasos templomhoz, úgy döntöttünk, marad az eredeti terv: az 53/62 km-es.

A jegenyei ellenőrzőpont 11-kor nyitott hivatalosan, ám társammal, Ágival valamikor tíz után már kint voltunk: tábláztunk, sátrat vertünk, ordát et-tünk, cidriztünk. Alig végeztünk a szöszmötöléssel, meg is érkeztek első „látogatóink” – egy egész juhnyáj. Nevettünk is azon, ahogy tisztas távolságból, szép sorban felállva méregettek bennünket.

Az ellenőrzőpontok, az önkéntesek összehangoltan, rutinosan dolgoztak ezúttal is. A pontbírók folyamatosan közve-títették a friss adatokat: X szám

nem indult, Y számú résztvevő kiszállt, ne várjátok, XY más útvonalon folytatja. Lassan aztán szállingózni kezdtek a hosszú távok résztvevői: az 53/62 kilométeres biciklisek és az 52/58 kilométeres gyalogosok. Hitetlenkedéssel vegyes csodálattal néztem őket, ahogy nyakig sárosan, vizesen befutottak – volt abban valami megfoghatatlanul szép, ahogy a kimerültség, az elszántság és az eufória egyszerre ült ki az arcukra. Közben persze mi tagadás, végig aggódtam a kicsi fiam miatt. Aztán érkezett a hír: Bendegúz zsiros kenyeret eszik Gyerővásárhelyen, s közben legényest meg széki sűrűt táncol. Akkor nagy baj nem lehet – gondoltam.

A műszak lejártá után indultam is Sztánára, a Szentimrei-villához. Itt nagy szeretettel várt mindenkit Szabó Zsolt és Szász Csilla, valamint a híres-neves tú-rós puliszkájuk – ennél finomab-bat sose ettem. A családom ha-

zaindult, én pedig ott maradtam a többi önkéntessel rendez-getni. Néhányan ott is aludtunk, az éjszakába nyúló beszélgetést és rendkívüli házigazdáink ven-dégszeretetét élvezve. Vasár-nap felcihelődtünk, logisztikáz-tunk egy keveset, hogy hol lesz a terepjáró és a sárga duba, majd kezdődött a szalagleszedés.

Szalagszedés ragyogó időkben

A Riszeg-tetőtől Gyerővásár-helyig szedtük vissza Bogival a szalagokat, a másik csapat, Ág-nes és András pedig a Riszeg-tetőtől Zsobokig a Varjúvár érín-tésével. Ragyogó idő volt, az elő-ző nap morózus időjárásának nyoma sem maradt már. Azt csak próbatételül küldte túrá-zóinkra a fennvaló, hogy egész biztosan ne feledjék soha az idei Kós-teljesítménytúra nap-ját: 2026. szeptember 12.

Rekordszámú, 246 túrázó erdélyi polihisztorunk nyomdokain

■ A tavalyi 180-as létszám után idén csak reménykedtünk, hogy sikerül átlépnünk a 200-at, egy héttel a regisztrációs határidő előtt viszont még csak 130-at mutatott a számláló. Az-tán a nyaralás időtlenségéből visszatérve a hétköznapi va-lóságba beindult az élet, s vele együtt a jelentkezések is meg-szaporodtak, így napok alatt si-került átlépni a 200-as pszicho-lógiai határt. Sőt itt nem állt meg a számláló, egyre többen jelentkeztek, már a 250-et is meghaladtunk, de a túra hetén is érdeklődtek néhányan, hogy lehet-e még jelentkezni. Vé-gül 276 személynél meg kellett

húznunk a határt, hiszen házi-gazdáink így is meghökkentek, amikor kiderült, hogy 305 adag puliszkát kell elkészíteniük.

Az időjárás viszont úgy döntött, hogy közbeavatkozik és megtépázza a rekordjelent-kezést, így indulásból negyve-nen meg sem jelentek a rajt-nál a túra reggelén. A lemorzso-lódást pedig a szemerklő eső és az agyagos sár is elősegítet-te, így nagyjából 26-an elvérez-tek az útvonal során, vagy idő-hiány miatt elkerülték a célt. Olyanok is akadtak, akik már nem tudtak bejelentkezni, de mégis csatlakoztak a baráta-ikhoz, így végül 246-an vállal-

koztak a Kós Károly nevét vise-lő teljesítménytúra gyalogos és kerékpáros változataira.

A legnépszerűbbnek a Sztá-náról induló közepes 19/24-es táv bizonyult, amelyen 95-en in-dultak útnak, de a családbarát-nak meghirdetett 11/17 km-es távon is 70-en gyalogoltak. Mi-alatt a közepes túrán 59-en vá-lasztották a hosszabb, Riszeg-tetőt is érintő 24 km-es távot, addig a rövidebb túra esetén csakis két személy döntött úgy, hogy bevállalja a Zsobok felé ve-zető 17 km-es változatot. A leg-hosszabb, Kolozsvárról induló 52/58 km-es gyalogos túrán 22-en feszegették határaikat, közü-

lük 15-en érték célba és négyen teljesítették az 58 km-es távot. A 16/25-ös kerékpáros változat hét résztvevője közül senki nem jelent meg a gyerővásárhelyi rajtnál, a gorbói országuттól raj-toló 28/36 km-es biciklis táv-ra pedig idén meglepően sokan, 16-an jelentkeztek, de közülük hatan meg sem jelentek a rajt-nál, a sáros terep miatt pedig többen is feladták, így végül né-gyen érték célba.

Mivel elkészült a Sztána környéki bicikliút, a K33-Al-szeg túraváltozat résztvevői ki is próbálhatták élesben. Egyéb-ként ez volt az egyetlen túravál-tozat, ahol senki nem adta fel,

a 16 kerékpárosból mindenki szerencsésen célba ért. Legki-sebb túrázóink voltak a kétéves Nistor Sára és Simon-Várhelyi Mátyás, valamint a hároméves Nagy Erik a Gy11/17 km-es túra-változaton. A legtapasztaltabb túrázónak járó elismerést a 85 évesen is fiatalos Farkas György vehetné át, aki a 24 km-es tá-vot teljesítette. A legfiatalabb kerékpáros titán, a 12 éves Gál Bendegúz pedig hősiesen vé-gigtekerte az 53 km-es kerékpá-ros távot, sőt örömeiben még le-gényesezett is az ellenőrzőpon-toknál.

Kismihály Boglárka

Brrr, Kós Károly, ez nem volt piskóta!

VERES ÁGNES

Az elmaradhatatlan csoportkép a jegyenyei útnál

GÁL JANKA

A hajnali ébresztő talán nem is annyira elviselhetetlen, ha az ember a Kós Károly-teljesítménytúra gondolatával mászik ki az ágyból. Az idén vettem részt életemben először a kerékpáros megpróbáltatás 53 kilométeres változatán, kis csapattal egyetemben: édesapám, Olivér, 12 éves kislányom, Bendegúz, valamint osztálytársam és jóbarátom, Barna Norbert számára is ez volt az első alkalom. Norbi ezt a túrát a 18. születésnapjára kapta tőlem ajándékba. Ez volt életem első EKE-túrája. Reggel 6.30-kor vágtunk neki az útnak, miután a Kakasos templomnál átvettük a rajtsomagokat.

Az út első két kilométere nem volt nehéz, az igazi megpróbáltatás csak a maradék 51 kilométer alatt kezdődött. Az utunk a Hója-erdőben indult. Az idő ködös volt, de furcsamód a levegő nem volt szúrósan hideg, így a kányafői ellenőrzőpontig kellemesen, folyamatosan tempóban tudtunk haladni a meredek felfelé. A Bátor-hegyhez vezető szakasz már megerőltetőbbnek bizonyult, a terep durvább lett, a túrát megelőző éjszaka alatt esett eső áztatta sár pedig rátapadt a biciklik kerekére. Ez jócskán lelassította az előrehaladást, amit azzal próbáltunk kisebb-nagyobb sikerrel orvosolni, hogy ahol lehetett, az avaron vagy a fűvön tekertünk. A Bátor-hegy tetején átfagyott pontbírók

vártak minket, akik a didergés közepette biztattak minket, bár utólag visszagondolva talán nekik nagyobb szükségük lehetett a lelki támogatásra, mint nekünk.

A kedvenc szakaszom a Kapulat-nyereg után következő út volt. Az autópályával párhuzamosan kellett leereszkednünk egy enyhén lankás, kavicsos úton, ahol a kerekre tapadt gedva jelentős része lekopott a biciklikről. Nagyon kellemes volt a jól megérdemelt ereszkedés. Sajnos, a vistai erdőben újult erővel csapott le a sár a biciklik kerekére, még defektet is kapott a Bendegúz hátsó kereke, amit már rutinosan orvosoltunk, elvégre 24-ben a Bánffy TT-n négy defektünk is volt.

Számomra a túra legnehezebb szakasza a gorbói úti ellenőrzőpont után következett, annak ellenére, hogy taktikai étkezés után indultunk tovább a pontról (személyes kedvencem az ellenőrzőpontokon fogyasztható elemőzsiák közül a sós perecke: valahányszor nehezen kelek a teljesítménytúrák reggelein, a sós perecke gondolata kidob az ágyamból). Gyerővásárhelyig elvergődni felért egy i. e. 4. században élő, tizenéves spártai fiú átlagos keddi napjának megpróbáltatásaival (nem volt piskóta). Mivel a biciklim kereke és a villája közötti rés határozottan kisebb az optimálisnál, a sár nemcsak feltapadt a kerekre, de meg is akasztot-

ta azt. Hetven-száz méterenként kellett megállnom egyes szakaszokon, hogy leszedjem a résbe beletuszkolódott földcsimbókákat, és hogy egy bottal kilökdössem a váltókba beletapadt agyagot. Azt se tudtam, mivel tisztogassam meg a fogaskerekeket és a láncot, mert váltani sajnos nem igazán tudtam. Egyre kevesebbet tudtam haladni a biciklin ülve, míg szép lassan a bicikli kezdte megközelíteni az öt-nyolc méteres hatótávot. Ennél többet nem tudtam haladni anélkül, hogy elakadjak. A Katona-hegy és a Gyerőfi-szöktető között kábé félúton a hátamra kellett vennem a biciklimet, s úgy cipelnem, mert magam mellett sem tudtam tolni, annyira ellehetetlenítette a dolgomat a sár. Talán mondanom sem kell, hogy Gyerővásárhelyre úgy érkezünk meg, mint a mosott rongy, csak éppen a mosott rongyok általában tiszták. Itt mennyei mannával (zsíros, zakuszkás és lekváros kenyérrel) vártak minket, ahol több szelket ettem meg a szükségesnél. A pontos darabszámot a tudatosan étkező teljesítménytúrázóknak lelki békéjének megőrzése érdekében nem hozom nyilvánosságra. Annyit elmondok, hogy a megevett kenyereim száma a kettőnek egy páratlan kitevőjű hatványa, ami mellel a második kedvenc négyzet számomnak a fele.

Nagyon nehéz volt továbbállni. A jegyenyei úti ellenőrzőponton volt édesanya és barátnője, Veres Ági, aki elkészítette az elmaradhatatlan csoportképet mindannyiunkról. Jó volt találkozni velük, remek hangulatot biztosítottak az otthonos kis ellenőrzőpontjukon. A túra utolsó előtti szakaszára érve kezdtem azt érezni, hogy az erőm véges. Itt döntöttük el, hogy idén elég lesz nekünk az 53 kilométeres táv, és nem ereszkedünk le Zsobokra is.

A Riszeg-tetőről csak ereszkedni kellett a Szentimrei-világig, ahol a cél volt. Elégedetten, kimerülten majszoltuk a puliszkát. Örömmel nyugtáztuk, hogy Norbit még ez a nehéz kihívás sem riasztotta el a teljesítménytúrázástól. Sőt.

GÁL OLIVÉR

Bendegúz, a tizenkét éves kislányom, valamint osztálytársam és jóbarátom, Barna Norbert számára is ez volt az első alkalom

Októberi bakancslista

- **Október 2-4. (péntek-vasárnap):** Közmunka a várfalvi EKE-várnál. Bejelentkezés szeptember 29-ig. Szervező: országos EKE.
- **Október 3-4. (szombat-vasárnap):** Kétnapos túra a Bihar-hegységben. Szombaton: Szegyesd völgye / Valea Sighiștelului (12,7 km, 170 m teljes szintemelkedés). Vasárnap: Szentháromság-vízesés / Cascada Sfânta Treime (20,5 km, 950 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, indulás szombat reggel 6 órakor. Szervező: Kertész Levente.
- **Október 7. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Október 10. (szombat):** Gyalui-havasok: gyalogtúra az Andrassy úton Plophavastól Baltáig, majd vissza más útvonalon (24 km, 650 m szintkülönbség, menetidő 9 óra.). Utazás kiskocsikkal. Bejelentkezni telefonon október 8-ig. Szervező: Kiss János. ♦ Honismereti kirándulás az alábbi útvonalon: Bethlen (református templom) – Naszód (Muzeul Grăniceresc Năsăudean / Naszodi Határőr Múzeum, római katolikus templom) – Somkerék (református műemlék templom). Utazás busszal, indulás reggel 8-kor a volt Flip üzlettel (Széchenyi / Mihai Viteazul tér 9A) szembeni parkolóból. Bejelentkezés online. Szervező: Molnár Ildikó. ♦ Gyermecktúra Torockón: panorámakörút az Ordaskő oldalában (9,5 km, 520 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, találkozás reggel 10 órakor Torockó központjában. Bejelentkezés online. Szervezők: Kardos Tibor és Veres Ágnes.
- **Október 11. (vasárnap):** Tóthpál Tamás-emléktúra a györgyfalvi Vár-hegyre (15 km, 400 m szintkülönbség). Túrabot használatát ajánlott. Találkozás 8.45-kor a Tanítók házában, utazás az M13-as busszal. Szervező: Csorba Anna.
- **Október 14. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Október 17. (szombat):** A Pocsoválístei és Ronki szorosok látványos őszi körtúrája (14 km, 700 m szintemelkedés, 7 óra). Utazás kisbusszal. Indulás 7.30-kor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. További információk és bejelentkezés a honlapon. Szervező: Mezei Elemér. ♦ Gyalogtúra az alábbi útvonalon: Kajántói-fenyves – Nádaskóród – Kisbácsi-erdő (23 km, 640 m szintkülönbség). Találkozás 9 órakor a vasútállomás előtt. Bejelentkezni telefonon október 16-ig. Szervező: Kiss János. ♦ Honismereti kirándulás Szászföldre az alábbi útvonalon: Szászsebes-Szerdahely-Nagyapold-Szászorbó-Doborka. Utazás kisbusszal, indulás reggel 7.30-kor a Fliptől. Bejelentkezés online. Szervező: Szócs Miklós.
- **Október 17-18. (szombat-vasárnap):** Kétnapos kerékpártúra a Hortobágy-folyó (Hártibaciu) mentén, Szentágota (Agnita) és Vízakna (Ocna Sibiului) között. Letekerendő táv mindkét nap 75 km (összesen 150 km, kb. 600 m szintemelkedés). Az útvonal másod- és harmadrendű aszfaltutakon halad, de 10 kilométernyi köves útra is kell számítani. Visszafele más útvonalon fogunk haladni. Utazás kiskocsikkal, találkozás szombat reggel 9-kor Szentágotán az erődtemplom előtt. Szállás Vízaknán félpanziós ellátással (260 lej/fő). Szervező: Szima Márton.
- **Október 21. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Október 24. (szombat):** Hunyadi Mátyás Gyalogos és Kerékpáros Emlék- és Teljesítménytúrák – II. kiadás. Részletek és regisztráció hamarosan a teljesítménytúrák weboldalán: teljesitmenyturak.ekekolozsvar.ro/hunyadigyalogos, teljesitmenyturak.ekekolozsvar.ro/hunyadibringa. A gyalogosok 10, 20 és 30 km-es útvonalak közül választhatnak, a kerékpárosok pedig egy 35 km-es távra jelentkezhetnek. Szervező: EKE – Kolozsvár 1891. ♦ Buszos kirándulás a kalotaszéki királyi Csipkebogyó-fesztiválra. Indulás reggel 9-kor a Fliptől. Bejelentkezés előzetesen online vagy telefonon október 16-ig. Szervező: Molnár Ildikó.
- **Október 23-25. (péntek-vasárnap):** Gyalogtúra a Csukás-hegységbe és a Nagykőhavasra. Utazás kiskocsikkal, indulás Kolozsvárról pénteken 18 óra körül. Szombaton: Csukás-hegység (16,4 km, 790 m teljes szintemelkedés). Vasárnap: Hétteltrák / Canionul Șapte Scări és Nagykőhavas / Vf. Piatra Mare (18,5 km, 1120 m teljes szintemelkedés, a túra minősítése nehéz, csakis tapasztalt túrázóknak ajánlott). Szervező: Kertész Levente.
- **Október 25. (vasárnap):** Autóbuszos kirándulás a Detonátára. Indulás 7.30-kor a Fliptől. Gyalog: 10 km, szintkülönbség 430 m, közepes nehézségű túra. Bejelentkezés online. Szervező: Kovács D. Zsuzsa
- **Október 28. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

Ügyfélszolgálat

Hétköznaponként előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar / 21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891)

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Kertész Levente: 0740-082002
Kiss János: 0364-807639
Kovács D. Zsuzsa: 0747-070790
Mezei Elemér: 0724-892797
Molnár Ildikó: 0742-471280
Szabó János: 0757-220682
Szima Márton: 0766-703575
Szócs Miklós: 0740-061741
Veres Ágnes: 0723-159000
Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa – 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka – 0771-535848

Kós-teljesítménytúra forró nyárból novemberies őszbe lépve

Határfeszegetés ködszitalásban, esőben, hidegben és sárban

Az idei Kós-teljesítménytúrára készülve egymással ellentmondó érzések lettek úrrá rajtunk: az előrejelzést figyelve egyrészt örültünk, hogy a nyári forróság után végre lehűlés várható, s kellemesen őszi időben túrázhatnak majd a résztvevők, amikor viszont rádöbbenünk, hogy épp arra a hétvégére mutatnak esőt, nem is keveset, kissé aggódni kezdtünk. Természetesen a szárazsággal kapcsolatos mehökkentő hírek kavalkádjá után minden épeszű ember az esőért imádkozott, s mi is tisztában voltunk vele, hogy a csontszáraz föld is eső után epedez, mégis kissé igazságtalanak éreztük, hogy épp szeptember 12-re harangozták be a csapadékokat. Aki viszont túraszervezésre adja a fejét, annak meg kell tanulnia, hogy akármennyire is próbálja irányítani a körülményeket, a felhők járásának nem fog tudni parancsolni. Ahogy pedig a bölcs mondás is tartja: rossz idő nincs, csak felkészületlen túrázó.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Az idei túra több szempontból is rekordokat döntögetett: az elmúlt 22 évben soha nem tapasztalt érdeklődésnek örülhettünk, hiszen 276-an jelentkeztek be; rekord melegben és erős szélben szalagoztuk ki az útvonalakat rekordmennyiségű vizet elfogyasztva; a túra napjára pedig mélyzuhanásba kezdett a hőmérő higanyszála – a pénteki 31 fok után 20 fok alá esett a hőmérséklet. De ködszitalást és novemberinek ható időjárást sem tapasztalhattak még soha a Kós résztvevői, és soha nem maradt meg ilyen sok bődön víz az ellenőrzőpontoknál. De ekkora mennyiségű szalonnát sem kellett még a túra előtti estén felvagdosni, s 30 kg kukoricalisztet sem vásároltak még soha házigazdáink a híres puliszkához. Tudtommal olyan sem történt még, hogy egy bizonyos túraváltozatra jelentkezők közül egyetlen személy se jelenjen meg a rajtnál (idén a kerékpáros 16/25 km-es változatnál ez történt). Az is meglepő volt számunkra, hogy negyvenen nem jelentek meg a rajtnál betegsége vagy az esőre hivatkozva. De a Csigadombról sem fordultak még vissza soha huszonketten az eső miatt, s bár tavaly sokkal nagyobb volt a sár, idén mégis jobban megviselte a bicikliseket a kerekeket megbénító ragacsos, agyagos föld. A Riszeg-tetőn pedig sosem fújt még olyan velőig hatoló hideg szél, hogy a kesztyű is jól fogott volna a pontbíróknak. Végezetül pedig olyan sem tör-

tént még, hogy a rajtolók közül huszonhatan valamilyen okból ne érjenek célba, vagy feladják útközben a túrát. Pedig a 2025-ös kihívásokkal teli jubileumi kiírás után mi naivan azt hittük, hogy idén már semmilyen meglepetést nem tartogathat számunkra a szervezés...

Mielőtt viszont azt gondolná az olvasó, hogy elégedetlenséggel, esetleg keserű szájjal maradtunk a túra után, gyorsan kiemelném, hogy mi mindenért lehetünk hálásak. Egyrészt lehetett volna sokkal kedvezőtlenebb időjárás, ha mondjuk egész nap csorgott volna az eső. Így a hosszú túraváltozatok résztvevőit valójában el is kerülte az eső, csupán a Sztánáról rajtolóknál kellett elővenni az esőkabátot már a túra legelején, s közülük is a 11/17 km-es változat résztvevői húzták a rövidet. De kora délután már elkezdett felszakadni a felhőzet, s később a föld is felszikkadt. Az esősebb, őszeisebb időnek pedig megvolt a maga szépsége. A ködbe burkolózó dombok titokzatos látványt nyújtottak, a Riszeg-tetőről pedig, amikor épp felszállt a köd, táncoló felhőfoszlányokban lehetett gyönyörködni. De a pókhálókön megcsillanó kövér vízcseppek is büszkén hívták fel magukra a túrázók figyelmét, naplemente előtt pedig a felhők közül előbújó fénynyalábok aranyszínű, párák derengésbe öltöztették a tájat. Mindezt pedig csak fokozta a célba érkező sok vidám túrázó, akinek a reggeli eső és a hideg sem tudta kedvét szegni. Öröm volt látni a rengeteg kisgyerme-

SZENTE MELINDA

A Csigadombról sem fordultak még vissza soha huszonketten az eső miatt

kes családot, akiké minden tisztelet és elismerés, hiszen a szomorkás idő ellenére is felkeltek, s útnak indultak, nem hagyták, hogy a kényelem győzzön. Azt pedig szavakba sem lehet önteni, amikor az alig néhány éves gyermekek kacarászva és vidáman szaladgálnak a Szentimrei-villa udvarán, vagy elégedetten puliszkát majszolnak szüleik társaságában. De a péntek éjszakába nyúló, beszélgetéssel megfűszerezett szalonnavagdosás is kellemes emlékként fog megmaradni, akárcsak a vasárnapi szalagleszedés, amikor a természet az ősz színeivel, a nap melegével és az ég kékjével kényeztetett, a kellemes társaságról nem is beszélve. Ez alkalommal is őszinte köszönet és elismerés jár önkénteseinknek, akik hősiiesen állták a sarat a hideg és eső ellenére is, néhányan pedig a pontbíráskodás mellett szalagleszedést is vállaltak, így vasárnap délutánra a 70 km-nyi távon minden jelzést sikerült összeszednünk. Ami pedig Szabó Zsolt puliszkáját illeti: soha nem esett még ennyi-

re jól a szalonnapörccel megspékelt finomság. Szász Csilla pedig nem engedett el addig a Szentimrei-villából, amíg fel nem pakolt minket a nagy fazék megmaradt puliszkából.

Végezetül pedig ne felejtsünk el megemlíteni néhány emlékezetes, már-már vicces pillanatot az utókor számára, hiszen ettől lesz kerek a történet. Idén véletlenül néhány jókai szalag is elbujdosott a Kós-szalagok között, a turpisságra pedig csak utólag, az útvonaljelzős képeket nézegetve derült fény. Egyik önkéntesünk javaslatára meg is hirdettünk egy nyereményjátékot, amelyet egy kislány vétkesen vett, és a 11 km-es gyalogos útvonalon minden egyes szalagot kitartóan végigvizsgált, így a célban összesen három jókai szalagot mutathatott fel büszkén. Az is emlékezetes marad, amikor az egyik résztvevő Kispetriből telefonált, hogy sajnos levált a bakancsának a talpa, vissza kell jutnia a sztánai rajthoz, így gyorsan a segítségére siettünk, előtte viszont még kiaggattuk a hiányzó szalagokat, amelyeket elloptak a cölöpjeinkkel együtt a tanya környékéről. A Csigadombról annyira eláztak a listák, hogy a pontbírók egy

idő után már nem tudták beírni az áthaladási időpontot, hanem csak egy lyukat szaggattak a papírra az illető személy rajtszámánál. Az egyik apukának annyira begyűlt az agyagos föld a sárvédője alá, hogy mérgeiben letépte, de végül a sárvédő eljutott a sztánai célig, s jelenleg is a gazdája után vágyódik. Az egyik lelkes kerékpárost annyira nem tudták megviselni a spártai körülmények, hogy egyes ellenőrzőpontoknál még legényessel is megörvendeztette a tisztelt publikumot. Végül, de nem utolsósorban pedig, az egyik kerékpárosnak bedögölt a biciklijé, a túraszolgálatsunk összeszedte, és átszállította Zsobokra. Egy óvatlan pillanatban azonban se szó, se beszéd, az illető mezítláb beugrott az elsősegélyes orvosunk autójába, maga mögött hagyva nemcsak a biciklijét, hanem minden cuccát, beleértve a telefonját is. Közben főhősünket többen is köröztették, főként a sofőr, akinek haza kellett volna szállítania, de a túraszolgálatsunk is, akinél a cuccai maradtak. Végül pedig, amikor visszaértünk a célba, ott ücsörgött egy takaróba bebugyolálva, továbbra is mezítláb, s mindenki kacagott a történetén.

A SZERZŐ FELVÉTELE

A célba érkező sok vidám túrázónak a reggeli eső és a hideg sem tudta kedvét szegni

EKÁRT LÁSZLÓ

A ködbe burkolózó dombok titokzatos látványt nyújtottak